

NYUGAT

FŐSZERKESZTŐ: IGNOTUS

SZERKESZTŐK: BABITS MIHÁLY, GELLÉRT OSZKÁR, OSVÁT ERNŐ
FŐMUNKATÁRSÁK: ELEK ARTÚR, FENYŐ MIKSA, FÜST MILÁN,
KARINTHY FRIGYES, KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, LACZKÓ GÉZA,
MÓRICZ ZSIGMOND, NAGY LAJOS, NAGY ZOLTÁN, SCHÖPFLIN
ALADÁR, SZINI GYULA, TERSÁNSZKY J. JENŐ, TÓTH ÁRPÁD

TARTALOM:

BECK Ö. FÜLÖP: Móricz Zsigmond mellszobra. (Mű melléklet.)

BABITS MIHÁLY: A gyémántszórá asszony. (Vers Móriczhoz)

MÓRICZ ZSIGMOND: Vallomás és könny az élet csúcspán.

ELEK ARTÚR: Móricz Zsigmond kezdőkora.

ADY ENDRE: cikke a „Hét krajcár”-ról.

SZILÁGYI GÉZA: A Boldog világ költőjéről.

KUNCZ ALADÁR: A galamb papné.

FÉJA GÉZA: A galamb papné.

FALU TAMÁS: Harmatos rózsza.

HEVESY IVÁN: Tragédia.

MARSOVSZKY MIKLÓS: Sárarany.

FÜST MILÁN: Sárarany.

SZINI GYULA: Magyarok, — Csitt-csatt.

FÖLDI MIHÁLY: Az Isten háta mögött.

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ: Árvalányok.

KÁRPÁTI AURÉL: Falu.

ZILAHY LAJOS: Kerek Ferkó.

BERKES IMRE: Kerek Ferkó.

DÓCZY JENŐ: Nem élhetek muzsikaszó nélkül.

HÉTI ÖDÖN: Karak szultán.

KODOLÁNYI JÁNOS: A tűznek nem szabad kialudni.

HALÁSZ GYULA: Vérben-vasban.

MIKLÓS JENŐ: Szegény emberek.

KARINTHY FRIGYES: Szegény emberek.

BIRÓ LAJOS: A fálya.

SZÉP ERNŐ: A kesi színdarabjai felől.

GELLÉRT OSZKÁR: Fortunátus — és még valami.

KOSÁRYNÉ RÉZ LOLA: Szerelmes levél.

HARSÁNYI ZSOLT: Légy jó mindhalálig.

NAGY ZOLTÁN: Légy jó mindhalálig.

LENGYEL GÉZA: Tündérbert.

IGNOTUS: Tündérbert.

LÁNYI VIKTOR: Házasságtörés.

SCHÖPFLIN ALADÁR: Egy akol, egy pásztor.

FÖLDESSY GYULA: Ház az erdőben és még egy és más.

RÉVÉSZ BÉLA: Jó szerencsét!

LENGYEL MENYHÉRT: Móricz Zsigmond, a drámairó.

KRÚDY GYULA: Kivilágos-kivirradtig.

FENYŐ MIKSA: A vadkan.

LACZKÓ GÉZA: Móricz Zsigmond helye köztünk és köztük.

HORVÁT HENRIK: Móricz Zsigmond írásainak fordításáról.

NAGY ENDRE: Móricz Zsigmond arcképe.

FEBRUÁR 16.

4. SZÁM.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

NEGYEDÉVRE 60000K
EGYES SZÁM 15000 „

KÜLFÖLDÖN:

NEGYEDÉVRE 100000K
EGYES SZÁM 25000 „

XVII. ÉVFOLYAM
:: 4. SZÁM ::
:: 1924. II. 16. ::

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
VI. KER., VILMOS CSÁSZÁR-ÚT 51. III.
TELEFON: 43-50.

:: MEGJELENIK ::
MINDEN HÓ ELEJÉN
:: ÉS KÖZEPÉN ::

A GYÉMÁNTSZÓRÓ ASSZONY

(Móricz Zsigmondnak)

Éjszaka ez, testvér!... Szükség van a fényre,
vetni amaz űrült asszony utjai elébe:
kit tántorgóvá vakított szörnyü vesztesége.

Óh hány fiat vezett! mennyi vagyonát
taposták szét talpas, süket katonák!
idegenné zárták tőle legjobb otthonát.

S azt se tudja már hogy lába merre lép:
jobbra is, balra is árok, meredék
s minden lépten szórja, vesztí kincsét, erejét.

S míg gyémántját gyöngyét így hullatja széllyel,
ékeskedik csináltvirág- s üveggömbfüzérrrel,
mely gáncsot vet lábainak, ahogy küzd a széllel.

Lámpása a szélben, — hagyta — kialudt:
vak tátongó mélység szélén fut és egyre fut —
mégis fény ragyogja be, s nem sötét az ut.

Nem a csináltvirág s üveggömb ragyog,
hanem az a gyémánt amit elhagyott:
még az árokba is utána ragyog!

Ragyogj, gyémánt, ragyogj! szükség van a fényre,
szegény űrült asszony utjai elébe,
mert anyánk ő s a mienk minden vesztesége.

BABITS MIHÁLY